

Sången om Njurunda

Käre vän, har du nån gång haft tid att tyst begrunda
hur sällsamt skön vår hemtrakt är, vår egen bygd Njurunda.
hur Ljungan rinner dunkelt blå, emellan berg och dalar,
hur ömsom vild och ömsom blid, sitt eget språk den talar.

Tag en söndagspromenad om våren
då fågelkvitter ljuder uti snåren.
Följ sen älvdalskanten upp till Tuna,
över berg och över backar bruna.
Låt sen ögat vila på konturen,
på allt det vackra som finns i naturen.
Se på allt och ställ dig att begrunda,
om vår fagra hembygd, vårt Njurunda.

Majestätisk i sin prakt , vilar Nolbykullen.
I tusenårig sömn den står djupt, djupt ner i mullem.
Ropar du från dess topp, bland vresiga små tallar,
kan du höra ekots svar från Medskogsberget skallar.

Om du skidat emellan bergen,
i Västbodalen, blåvit mjuk i färgen.
har du hört hur bäckens vatten kluckar
och i skogens dunkel träden suckar.
har du sett hur trädens vinterskrudar
minner dig om unga fagra brudar.
Har du tänkt att snart skall våren stunda,
för vår fagra hembygd – Vårt Njurunda.

Följ mig sedan, käre vän, upp igenom landet.
lika sällsam skönt som förr, då våra fäder fann den.
våra sjöar, våra berg och våra strida bäckar.
Se på skogen och dess snår, där våra fåglar häckar.

Här var det som våra fäder røjde
och bröto sten ur jorden som de plöjde.
här tog de sin föda ur marken
och vid oårstid åt bröd av barken.
många långa år sen dess har svunnit,
vi från forntid fram till nutid hunnit.
Mycket har vi önskat annorlunda,
men ej vår fagra hembygd – Vårt Njurunda.

Text: Harry Camel